

خلاصه

مقدمه :

هدف مطالعه حاضر تعیین فراوانی نقاط ماشه‌ای میوفاسیال در عضلات ساعد دست در بیماران سندرم کارپال تونل و نقش سوزن زدن خشک این عضلات بر کاهش علائم بیماران با تشخیص CTS می‌باشد که تواما trigger point در عضلات ساعد داشتند.

مواد و روش کار:

در مطالعه‌ی کارآزمایی بالینی حاضر، ۵۰ دست با تشخیص CTS خفیف و متوسط که تواما trigger point در عضلات ساعد داشتند به صورت تصادفی به دو گروه مداخله و شاهد تقسیم شدند. در گروه مداخله علاوه بر تجویز مچ بند، Trigger point dry needling یکبار در حین EMG انجام شد. اثرات Dry needling بر روی درد و عملکرد بیماران با استفاده از مقیاس آنالوگ بصری (VAS) و پرسشنامه بوستون (BCTQ) بررسی گردید.

نتایج:

در ۶۱٪ از بیماران، CTS خفیف و متوسط همراه با trigger point در عضلات براکیورادیالیس مشاهده گردید. کاهش درد بیش از ۳۰٪ (پیامد اولیه)، در ۸۰٪ از افراد گروه مداخله و ۲۰٪ از افراد گروه شاهد بعد یک هفته در نمره‌ی VAS وجود داشت؛ در گروه سوزن خشک‌درمانی بیشتر از گروه کنترل کاهش درد مشاهده شد ($p < 0.01$). علیرغم عدم وجود ارتباط معنی‌دار آماری، در طولانی مدت بهبود درد، مقیاس علائم و عملکرد بوستون در گروه سوزن خشک‌درمانی بیش از گروه شاهد بود ($p = 0.54$).

نتیجه گیری :

با توجه به همراهی بالای CTS خفیف و متوسط با نقاط ماشه‌ای عضلات ساعد (عضله براکیورادیالیس) و همچنین تأثیر مثبت سوزن خشک در بهبود علائم بیماران به‌ویژه در مدت یک هفته، باید نقاط ماشه‌ای عضلات ساعد در معاینه بیماران CTS در نظر گرفته شود. پس می‌توان چنین نتیجه گرفت که روش حاضر می‌تواند به‌عنوان درمان مؤثر و کمکی در بهبود علائم حتی در کوتاه‌مدت، مورد استفاده قرار گیرد. در صورت نیاز باید مداخلات درمانی برای درمان نقاط ماشه‌ای نیز انجام شود.

کلمات کلیدی: CTS، VAS، پرسشنامه بوستون، Trigger point، Dry needling